

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Chronicon Montis-Sereni Sive Lavterbergense

Mader, Joachim Johann

Helmestadi, 1665

Collectvm Ex Libello Svprenominate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11088

ꝝ, altius ordientes, à proavis incipiamus, deinde institu-
tionis ejus occasionem divinitus acceptam gesta fortia insti-
tutoris, ejusque finem in eodem cœnobio, aperiemus.

INCIPIT COLLECTVM EX LIBE- LO SVPERNOMINATO.

*Emelricus Rex Teutuniæ fratres habuit Dietmarum Ver-
dumensem, & Herlibonem Brandenburgensem, &c. Herlibo
tres filios habuit, Emelricum, Vridelonem & Herlibonem, qui
ex filia Regis de *VrVVeghe* procreavit filios Zwentibor & *VVol-
fum*. *VWolfus* Pomeranorum principatum adeptus, inde ad
Regem Danorum confugit, à quo grariose suscepitus, ejus-
dem Regis filiam accepit uxorem. Deinde fratres puellæ in-
vidia moti persecuti sunt *VWolfum*, qui livori cedens, cum
paulo post sacer obiisset, reversus occidit Regis filios, re-
gnumque, uti gener Regis, solus obtinuit. Ex uxore sua in-
detres genuit filios, scilicet *Ottонem*, *Hermanum*, *VVicpertum*:
Balsamorum etiam regio dominio ejus cessit. *VWolfus* iste
bellicosissimus defunctus est; corpus barbari more suo in
templum Deorum ducentes, exequias flebiles agebant. Eo
defuncto, avunculus eorum, quos *VWolfus* in Danorum
provincia occiderat, filios ipsius de finibus suis ejecit: Otto
in Græciam declinavit; *Hermannus* in Rusciam: *VVicpertus*
autem in Balsamorum regionem, quæ ei paterna hæredita-
te provenerat, secessit, prælia plurima gessit. Quod cer-
nens Dominus *Gofvinus* Comes de *Leige*, filiam suam, no-
mine *Sygenam* in conjugem ei tradidit, &c. Ex ea *VVicpertus*
genuit filium *VVicpertum* longe præstantiorem paternis vir-
tutibus. Duas etiam filias ex eadem *Sygena* suscepit, quarum
unam *Henricus* de *Leige* duxit, alteram *VVernerus* senior de
Veltchein; ex qua is filios habuit *VVernerum* & *Adelgotum*,
Magdeburgensem postea Archiepiscopum. Huic *VVerneru-*
*villa**

villæ Bigaügiensis pars cessit hæreditatis jure. *VVicpertus* mortuo immature, superstite *VVicpertus* filio parvulo, *Damina Sigena* nuplit *Fridericus* Comiti de *Lengenfeld* / ex quo filium *Fridricum* suscepit; & filiam quoque, quam *Ruggerus* vel *Rutgerus* Comes dicens, *Rutgerum* Magdeburgensem postea Archiepilcopum, & *Fridericum* Comitem procreauit. Sed *Fridericus* genuit filiam, quæ nupsit *Otoni* Palatino de *Vvinisbach*, genuitque *Otonem* Palatinum patre defuncto, & *Fridericum* Comitem.

Hinricus Imperator filius *Conradi* regebat tunc imperium, sub quo respublica pace fruebatur; sub quo Princeps *Vdo* Marchiam Stadensem regebat. *VVycbertus* ergo patre orbatus hunc accedens ab eo donec adolesceret educatus est, simulque gladio militari ab eo accinctus, urbe *Tangermunde* ab eodem Vdone inbeneficiatur. Crevit consilio & audacia in tantum, ut formidabilis etiam notis efficetur. Ideoque *Vdo* eum dimitens, municipium quod habuit juxta *Elstram* fluvium nomine *Großla* cum omnibus attingentiis eidem tradidit procommutatione regionis *Balsamorum*. Pro *Tangermunda* vero ei alia beneficia ad *Nortmachiam* ei restituit. Ille ibidem alias impugnans, ab aliis fugatur, venitque ad Ducem Bohemiæ *VVratislauum* persuasit illi, ut regium nomen acquirere satageret ab Imperatore: ilieque consensit eidem.

Hinricus tunc rex, superioris *Henrici* filius, imperabat, qui *Saxones* impugnabat. Qui cum in Italiam ire disponebat, *VVicpertus* ipsum accedens, suum illicum ix. militibus promisit servitium. Quod ille acceptans, subiunxit *VVicpertus* suum consilium, persuadens ut Ducem *VVratislauum* in Regem exaltaret, at ille quatuor millia talentorum gæzis regijs appenderet: insuper & filium suum cum trecentis armatis cum ipso in Italiam destinaret. Acquievit Cæsar, ac *VVicpertus* effecit, quod promiserat. Jubente ergo Cæ-

Hh 2 sare,

sare, per Moguntinum Archiepiscopum ac præfules VVirziburgensem & Constantiensem, *VVratislau*s coronatur in Regem, qui aurum persolvit, filiumque suum *BosVVinum* cum apparatu bellico Cæsari destinavit, commendatum fidei *VVicperi*, ut cum Cæsare pergeret in Italiam; de qua expeditione alibi require. Venit enim *Mediolanum*, obsedit inde civitates per quatuor annos & cepit: Obsedit *Romanam* inde triennio. *VVicpertus* ad omnia pericula primus Regem à morte liberat; Romam tandem cepit. Papa fugiente cum *Petro Leonis*. Papa captivatur cum avunculo suo *Petro*, &c. custodiæ deputatur *VVicperi*, effuso sanguine plurimo intra Dei templum, fluente instar Tibris. Tandem post multas controversias Papa reconciliatur Cæsari, templum Domini reconsecratus, Rex imperiali benedictione sublimatur: nova lux oritur: ex militibus *VVicperi*: xi. veneno perierunt, dolo à militibus Romanis confecto. Revolutis septem annis hujus expeditionis ac belli ex sexaginta *VVicperi* militibus tantum quinque supererant; & ex Bohemis trecentis solum ix. adeo in præceps more barbarico ad omnia pericula ruentibus. Affuerunt Cæsari Mogutinus & Coloniensis, Halberstadenis & Monasteriensis Episcopi; Fuldensis & Hersfeldensis Abbates; aliqui Principes plurimi, cum Boëmico adolescenti. Cæsar audaciam & fortitudinem *VVicperi* male experiri tentans, contra eum leonem improvise adduci fecit: quem pugno fugavit: Cæsarem direcorripuit; ut erat irato animo; abire voluit; vix placari potuit. Tandem pacifice, multis ei promissis à Cæsare & Episcopis, cum *Bosvvino* accessit, acceptis etiam donis regalibus pro *Bosvvino* ad suum patrem honorifice remittendo. *VVicpertus* autem nil tunc se petere aut accipere velle respondit Cæsari: tempore autem congruo postulare.

GosVVinus Bohemicus literis imperialibus patri commenda,

mendatus, ac muneribus, cum *Vicpero* ad Bohemiam revertitur, occurrentibus sibi Principibus & populo cum gaudio. Commendavit adolescens patri suo *Vicpertum*, quanta illis fecisset bona, &c. Rex plurima preciosa xenia *Vicpero* obtulit; nil horum, nec paruum quidcepit. Iterum plurima: tertio plurima. Ille ut prius non recepit præter quædam quæ ibi exprimuntur. Persuadet filius patri, cum nil recipere vellet, ut filiam suam *Judith* nomine elegantem illi in conjugem traderet, quod illi plus prodesse posset, quam si ipsam *Rustenorum* vel *Vngarorum* Regis sociaret. Assensit hilaris, illamque ornatam regiis induviis *Vicpero* tradidit in conjugem. Quam ille libenter suscipiens, cuncta xenia illius fidei commendavit. Coniugi susceptæ *Judithæ* *Vicpertus* urbem construxit **Schwörzen** nomine, quæ tutum ei foret præsidium. Impatiens vero pacis, infestabat & infestabatur. *Hinricum* etiam Marchionem Misnensem, Ialiosque, offendit. Item quendam *Hagenonem* fugientem in Basilicam S. Jacobi, cum egredi nollet, proh dolor! cum Basilica concremat. Hæc fuit causa, quod post modum compunctus in honorem S. Jacobi fundat cœnobium **Pegaw**.

Anno Domini MXXVIII: bellum fuit inter *Hinricum* & *Rudolfum*; ubi Saxones terga vertunt. Ibi *Vratislaus* Dux & Rex Bohemiæ regalem lanceam adeptus *Rudolfi*: qui exinde permissione Imperatorum semper quemvis illius gentis ducatu insignem, in omni festiva processione præcedit. Huic bello interfuit *Vicpertus* bellicus.

Anno MXXC. Rex Boëmiæ consilio *Vicperi* &c ducatu *Saxones* invasit, non tamen impunitus. Imperator ab Italia rediens, apud *Ratisbonam* curiam tenet: iterum Saxones invadunt, ubi *Rudolfus* *Saxonum* Rex vulneratus fuit. *Vicpertus* reduxit Cæsarem in Boëmiam, &c. *Eberetus* Marchio-

Brunsvicensis, æmulus *VVicpertii* fuit: qui tandem in molen-
dino suo post bella inter ipsos turpiter occubuit.

VVickerius ex sua conjuge suscepit filios, *VVicpertum* sci-
licet, & *Hinricum*, & filiam *Bertramam*. Formidabilis efficieba-
tur cunctis, etiam Cæsari, qui oblitus beneficiorum ejus à
statu suo tantæ felicitatis ipsum conabatur evertere. At *Vic-
pertus* tandem ad cor rediens, memormalorum quæ fecerat,
maxime *Rome*, & exustione S. jacobi in *Ziza* compunctus
dolore, accessit *Haruvigum* & *VVernerum* Magdeburgenses
Archiepiscopos pro salubri consilio salutis animæ suæ. Mit-
titur ab eis *Roman* ad limina Apostolorum, paucis secum af-
sumtis; ubi humi prostratus, limina Apostolorum, quæ olim
sanguine foedaverat, nunc lacrymis rigavit. Ad pedes Apo-
stoli præsentatus, causam itineris sui & peccatorum suorum
enormitatem ex ordine confitetur cum summa devotione.
Erat tunc Patriarcha Hispanensis, vir merito vitæ etiam Papæ
admirabilis, & Apostolicæ auctoritatis: ad hunc direxit Papa
poenitentem hunc *VVicpertum*: ut scilicet gravioris itineris
laborē subiret. Ad quē ardenti desiderio properans, monita
salutis ab ipso recepit, auditisq; causis ejus consuluit, ut Deo
templū in honore S. Iacobi, cuius Basilicā combusserat, ædifi-
caret illucque famulantes Deo, quantos posset, congregaret.
Acceptat id *VVicpertus*, inquirens, si sufficeret, pro sex fratri-
bus fundare cœnobium. At ille Patriarcha: *qui parce seminat,*
parce & metet, &c. & quia tenor disciplinæ regularis in tam
paucis observari non potest; ad hos totidem adde. Acquie-
vit, & promisit, vita comite, Deo dante, id se facturum.
Patriarcha dat illi reliquias, hoc est: *S. Iacobi pollicem*, & Ec-
clesiæ reconciliatum absoluumque in pace dimisit.

Reversus *VVickerius* in urbem suam *Liznich* divertit,
si scepsiu à suis cum gaudio. Constitum cum suis iniit, ubi-
nam in sua aditione locus cœnolgio construendo aptus in-
veniretur

niretur. Circuiens pervenit in *Groysh*, ibi similiter à suis læte inscipitur, in castro videlicet suo; concilium querit à suis. Pervenit tandem ad locum divinitus præordinatum, ad occidentalem plagam *Bigaugiensis* villæ: ubi cœnobium fundare statuit.

Anno itaque Domini Mxcii ad opus tantum auxilium à saceroto suo *Fratislao* rege Bohemiæ quæsivit. Qui laudans propositum generi tam sanctum, liberaliter septingenta eidem ad manus talenta dedit: utque fiducialiter ageret, ad honorem Dei & S. Jacobi, plurima promisit. Qui reversus domum, *Haruvigum* Magdeburgensem Archiepiscopum adiit, flagitans, ut loco considerato, fundamenti & cimetiriorum benedictiones daret: cum quo etiam *VVolramum* *Zizensem*, & *Albuinum* Mersburgensem, Episcopos corrogavit. Qui suaserunt *VVicperro* ut proprijs humeris per duodecim angulos fundamenti, exemplo *Constantini Cæsaris* devotissimi, totidem cophinos lapidum deferret. Paruit ille libens, suosque tanto accendit laboris ardore, ut non sicut aliarum Ecclesiarum fundatio mercenariorum sit labore, sed manu militari ac illis obsequentium instantia certatim ferveret opus, ita ut infra triennium usque ad cacumenturum sine intermissione assurgeret: curiam sibi interim constituebat operi contiguam, ubi nunc hospitale est situm, in qua Capellam *S. Nicolao* construxit.

Inquirenshinc aliquem religiosum virum prudentem, qui fratribus sibi sociatis officinas constitueret, &c. cœnobium *Schwargæ* dictum adiens, dominum *Beronem* aliquosque tres fratres tanti laboris confortes impetravit, cui sui cœnobii curam commendavit. Qui cum simplex esset, fratribus numerum non augmentat.

Anno Domini Mxciii, *VVicperus* denuo misit ad foecrum suum *Fratislauum* pro subsidio: qui iterum ei trecenta talenta

talenta in supplementum operis inchoati transmisit. Obiit eodem anno *Fratislau*s Rex Bohemiæ, quinque relinquens filios, *Borvvi*, qui post patrem ducatum ad tempus tenuit: *Vdalricum*, qui postea Lothario regnante præfuit eidem.

Anno Domini mxcvi. constructis ædificiis per Abbatem *Beronem*, perfectisque, dedicatum est cœnobium Bigaugiense per Dominum *Hartwigum* Magdeburgensem Archiepiscopum, cooperantibus eidem *Albuino* Mersenburgensi & *Wulramo* Ziciensi, Episcopis, *Ezelino*que Havelbergensi: in præsentia domini *Wicerti*, fundatoris, filiorumque ejus *Wicerti* & *Hinrici*. Iuditta uxore ejus Comitissa, filia regis Bohemiæ *Fratislai* coronata adornata processit eodem die, obtulit pretiosa plurima. Sicque vii. Kal. Augusti dedicatum est monasterium in honorem *S. Trinitatis*, *S. Mariae Virginis*, *Sanctique Iacobi Apostoli*, dotatumque magnifice. Singulis quinque diebus tempore dedicationis domina Comitissa in aliis vestibus & aliis processit.

Anno Domini mc. Dominus *Bero* Abbas primus obiit in Domino, sepultus vii. Kal. Jan. Vigebat eo tempore in Saxonia apud *Corbejam* Abbatiam regalem, regularis disciplinæ distictio, quæ secundum Hirzaugensem institutionem jam laudabiliter propagari cœperat. Præfuit tunc Corbejæ Abbas *Marquardus*. Hunc *Wicpertus* adiens, petiit ab eo virum, qui cœptam ibi religionem promoveret amplius. Datur illi Dominus *Wundofus* monachus, ad tantum opus idoneus, vir religiosus doctus & strenuus, fidelis & prudens: junguntur eidem & alii fratres in adjutorium. Dantur & libri pro divino officio, & reliquiæ de *S. Vito*, quæ omnia gratarter *Wicpertus* suscipiens, venit cum Abbatे *Wyn. dolo* ad Bigaugiam: fecitque ipsum pastorali benedictione per Moguntinum Archiepiscopum, *Rotardum* nomine, sublimari, adductum tecum in *Erpfurt*. &c. Inde reversus Pegavu fulce-

fuscepit curam, emendavit omnia, fratrum adauxit numerum, usque ad quadraginta, gratia Dei adjutus per omnia.

Anno Domini M c v. Comes *Vicpertus* monasterium *Luczke* fundavit in dioecesi Mersburgensi de consensu Episcopi *Albuini*, & capituli Ecclesiae ejus, contiguum monasterii *Bigaugiensi*, & subjectum eidem. Quem locum esse voluit parochiam omnium circumiacentium villarum, pro sex saltem fratribus, quibus cella fieret, &c.

Anno Domini M c vi. *Vicpertus* de consilio Abbatis *VWydolfi* misit ad Romam, supplicans, ut locus *Pegavv* per Papam eximeretur à potestate cuiuslibet alterius, &c. obtinuitque sigilli robore privilegium sequens: *Pascalis Episcopus servus servorum Dei, fidelibus per Saxoniam salutem & Apostolicam benedictionem. Desiderium &c. Vicpertus siquidem, Saxonia gentis illustris Comes in Merseburgensi parochia, in loco prædicti sui, quod Bigavvia dicitur, monasterium &c. quod obtulit S. Petro, &c. & Apostolicae sedis iuri in perpetuum mancipavit: Advocatiam tamen monasterii ipse habiturus exceptit.*

Anno Domini M c vii. *Hinricus Cæsar* obiit, & filius eius *Hinricus*, Rex quintus, successit. Qui Moguntiæ Principes convocans, etiam *Vicpertus* cum filiis *Vicperio* & *Hinrico* affuit: sed ibidem nuntium triste de conjugis suæ *Iuditta* obitu suscepit. Qui cito remeandi obtenta licentia dilectam suam in *Bigaugiensi* cœnobio honorifice sepeliri fecit, Episcopis tribus præsentibus, Bohemiæ, & aliis Principibus & nobilibus.

Anno Domini M c x. Posthæc Dominus Comes *Vicpertus* aliam duxit uxorem, reliam scilicet *Chunonis* Principis de *Bichilinge*, nomine *Knighundem*. Ejus etiam filiam eisdem nominis filio suo *Vicperio* desponsat. Celebrarunt ergo nuptias simul binas. Habebat hæc Domina Abbatiam

in confinio Saxoniæ & Thuringiæ Oldesleibe dictam ; cuius res sub Abbatे Luperte perierant. Hanc suscepit rogatu *VVicpertii* Abbas *VWyndolfus* reformandam , sed pertulit, impetravit à Corbeia Dominum *Hildelinum* in Abbatem : qui cum eo dudum fuerat missus Prior ad Bigaugiam. Hic pro tempore præfuit ibidem utiliter, & obiit in Hierosolymitana profecitione sub *Conrado Cæsare*, in comitatu *Bernardi Comitis de Plozeka*. Nobilis quidam *Vitzo de VVyzenborch*, consanguineus *VVicberti*, moriens ipsum prædiorum suorum statuit hæredem. Is congregationem Sanctimonialium in eodem castello instiuerat. Quo defuncto, *VVicpertus* venerabilem matrem suam Dominam *Sigenam*, jam secundo viduatam , ibi pausare usque ad finem vitæ in sancta conversatione concessit. Qua mortua, ibidemque sepulta, cum religiositas ibidem omnis deperisset ; *VVicpertus* consilio *Ottonis Episcopi Balbergensis* in vicino ejusdem castelli, juxta fluvium *Vnistrod*, monasterium monachorum instituit, in loco qui *Reyndorp* dicitur ; cui Abbas *VWyndolfus* fratrem *Ludigerum de Corbeia* revocatum in Bigaugiam, Abbatem instituit;

Anno Domini MCX, *Hinricus junior Cæsar* filium *Frasislai*, *Bosvvi* nomine, regno privavit, & quendam *Svverpol* dum instituit. De quo *VVicpertus* dolens, regem rogavit pro restituendo *Bosvvi*, nec obtainere potuit. Anno sequenti *Cæsar* in Bohemiam exercitum dicens, *VVicpertum* etiam advocabat: qui summis duobus millibus profectus est. Cum ergo pro *Bosvvi*, *Cæsarem* haberet infensum, *Zvetepol* cum *Cæsare* clam de *VVicperio* tractabat; quod *VVicpertum* non latuit. Cumque nocturno tempore ab hujusmodi consiliis *Zvetepol* à rege ante *VVicperi* tentoria rediendo transiret, *VVicpertus* jussit uni militum suorum, ut sic clam pertransiuntem *Zvetepol* cuspide transfigeret. Et fecit sic, fugitq;

ad*i*

ad tentorium *Vicpertii*. Exorto clamore mortuo duce Bo-
hemii fugiunt, & Cæsarem in grandi timore relinquunt. Ro-
gavit igitur *Vicpertum*; ut se à Polonia dederet. Polli-
cetur id *Vicpertus*, si Cæsar *Bosvii* in paternum principatum
restitueret. Annuit Cæsar necessitate constrictus, impera-
vitque *Vicperio* reducere *Bosvii* in sedem paternam. Rex
Hinricus festinus *Vicperio* præduce Polonia decessit: sed
Vicpertus junior patre jubente interim *Bosvii* Pragam in se-
dem paterni principatus reduxit. Rex cum in Teutoniā
usque Nurenberch venisset, comperto quod *Vicpertus* junior
Bosvii reduxisset, & adhuc in Bohemia moraretur, favens
Ladislaō fratri *Zwetepola*, quem *Vicperio* inscio pro fratre
dolose in principatum provexerat, eodem instigante Bohe-
miā ingreditur, insequiturque *Vicpertum* juniorem &
Bosvii dolī inscios, ambosque captivos abductos in *Hamer-*
steyn custodiae mancipa it. *Vicpertus* hæc audiens & do-
lens, aliter filium liberare non potuit, donec urbem *Lizink*,
& pagos *Insen* & *Budissen*, una cum urbe *Morunge* regi
tradidit: que omnia statim Cæsar *Hogero* Comiti de *Mansfele*,
sibi familiarissimo in beneficium concessit. *Vicpertus* junior
laxatus non multo post cum Cæsare in *Thuringiam* venit, ubi
eum municipio quodam *Ekersberg* dicto inbeneficiat.

Anno Domini MCXIII. rex *Hinricus* manifesto jam odio
Vicpertum seniorem infectatus *Ladislaō* auxilium sibi feren-
te *Groytam* deliberavit invadere. *Vicpertus* quoque junior
Nüenborch urbe ipsa se inbeneficiari, regi contra pa-
rem suum fuit auxilio. *Vicpertus* autem elecissimos in
urbem congregavit, cumque obsideretur, *Lodeslaus* amisit
ultra quingentos suorum. Ideoque rex omittens obsidio-
nem, post octo dies inde transiit, urbe *Nüenborch* alium
inbeneficiavit: sicque *Vicpertus* ab eo deficiens, ad patrem

suum rediit. *Vicpertus* regis denuo adventum præcavens, amicitiam init cum *Sigifrido* Comite, Palatino de *Orlamunde*, & cum *Ludovico* Comite de *Turingia*. Quorum conventione apud *Warenstede* comperta, cum ccc, insperatus advenit; *Ludevicius* effugit, *Sigefridus* occiditur, *Vicpertus* vulneratus captivus abducitur, & in *Linzich* custodia mancipatur. Dein in *Wirsburg* regi prælantatur, ab omnibusque capitali sententiæ adjudicatur. Miles *Conradus*, cui decollandus traditus fuit, cum iussa moraretur perficere, expectans meliorem à Rege nuntium: suggeserunt Principes cuncti *Vicperto* juniori, ut *Groyßam* cum omnibus attinentiis pro patris liberatione regi devotus offerret. Quod cum fecisset, *Vicperto* vitam indulxit, sed in urbe sua *Drels* per triennium servari ipsum mandavit. Quo comperto filii ejus *Vicpertus* & *Hinricus* contra Regem ad Saxones se contulerunt, & ob hoc cum *Ludevico* Comiteli majestatis aëjudicantur. Patre ergo per triennium in captivitate detento, filii silvarum latibulis; hominum destituti olatiis, se suosque tuebantur.

Anno Domini m c x v. *Hinricus* Rex insolens, Principes Saxoniæ iniestabat graviter, privavitque dignitatibus suis Episcopum Halberstadiensem, venerabilem *Reinhardum*, Comitem Palatinum de *Sommerskenborch* / & *Fridericum* de *Arensborch* / ac *Rodulfum* *Nortmarchia* potitum; substitutusque pro eis alios sibi faventes. Qua iniuria commoti, cum *Lohario* Duce Saxoniæ, cum *Vicperio* juniori ac *Hinrico* fratre eius, & ceteris injuriatis ab eo, congregati juxta *Cryceborth* foedus interrunt contra Regem. Inde proficiebantur, castrum quod *Wallebet* diebatur, ad injuriam Regis aëdificaverunt: ex quo *Hogerum* Comitem infestabant. *Vicpertus* junior juxta *Guntorff* nemoris latibulo se occulens,

ex invasione adversariorum necessitati propriæ subveniebat. Mense autem Novembri foliis deficientibus, opaca silvarum illustrabantur. Misit ergo nuntium ad *Adelgotum* Archiepiscopum Magdeburgensem, avunculum suum, petens, in aliquo suo municipio cum sua conjuge & paucis militibus recipi ad hyemandum, quem bruma non sineret sub divo latitare. Cui compatiens Episcopus, ipsum cum suis ultra Albiam, in urbe quæ *Lübborch* dicitur, collocari fecit: Cujus loci praefectus *Priborn* adhuc fere erat paganus, eo quod ultra Albiam illis temporibus. Audiens hæc *Hinricus* Cæsar, citavit *Adelgotum* Goslar iæ ad curiam suam, cum quo *Vicarius* misit legatum ad resciendum, si quid ibidem de eo Archiepiscopus dolinescius avisatur à quodam, quia non solum deponere ipsum, sed & capere rex intenderet. Ideoque noctis tenebris clam celeriter aufugit, *Magdeborch* cum suis pervenit. Cæsar mane factum audiens, graviter contemptum regiae majestatis tulit. Querimonia de iis coram principibus habita, quorum favore illius fovebatur audacia, Archiepiscopus absens deponitur, & ultio fieri de Saxonibus reipublicæ contemtoribus illico decernitur. Adunatur exercitus apud *Malhusen*/Saxonesque ad bellum præparantur. Venitur ad pugnam in *Welpsholt*. *Reynhardus* Episcopus Halberstdensis inter missarum solemnia sermonem fecit ad populum, eos monens divinam implorare clementiam. Præstolantes itaque regis adventum, ad defensionem libertatis & patriæ se viriliter cohortabantur. Imperator adveniens suas ordinavit acies, & primo congressu *Hagerus* cum suis locatus, prior omnibus à suis paululum cum quodam *Ludolfo* remotus, audacie jactantiam jungens, solus equo desiliit, & manu exertum gladium gerens in Saxones præceps accurrit. Quem *Vicarius* junior, duobus

Sibi sociatis *Conrado & Hermanno*, fratribus viribus valde præstantibus, nil moratus aggreditur, fortis nisu cuspide in petus ejus vibrata. Qua per *Ludolfum* confessim extracta, *Hogerus* *Vicpertum* ense commotus impetiit, sed ictus clypeo cum protegente cassatur: statimque gladio per medium caput reverberatum *Hogerum* prostravit, & nitentem exsurgere lumbo loricæ nudatum gladio transfodit. Sublato ergo clamore cunei utriusque partis consequuntur; & Saxones pro sc patriaque viriliter agentes, hostes nec spe nec timore nitentes, quasi oves tanto furore aggressi sunt, ut xxx vel xx ex uno Saxone occumberent. Tota die pugnatum est, & nox interveniens bellum diremit. Rex itaque vicitus, fugatus in Bavariam abiit; victores Saxones lati ad sua redierunt. De bellis istis quinque cum *Saxonibus* satis habetur in *Chronica Magdeburgensium Episcoporum & alibi*. Sed nusquam legi, nisi hic, quis istum occiderit *Hogerum de Mansvelt*, rotius mali incentorem. Nec clare habetur ibi, quod hic sequitur de fundatione Novi operis prepe *Hall*, quod mirum est.

Anno Domini M C X V I. fundatum est monasterium Hallense à venerabili *Adelgoro* Archiepiscopo Magdeburgensi, (cujus genealogia & successoris ejus *Rutgeri*, descripta est in principio hujus libelli) Cœnobium, inquam, Hallense, quod dicitur ad *Novum opus*. *Lodevicus* Comes à vinculis absolvitur: *Evervvinus* Comes monachus effectus est. Archiepiscopus Maguntinus liberatur rege coacto.

Wicpertus junior rogavit *Dedonem de Crozsch*, ut recuperetur saltem in atrium Ecclesie. Ædificat sibi asylum tutum infra xiv. dies sibi & suis. Novem dehinc transactis hebdomadibus urbem *Dewyn* peri fidias occupavit. Tam ibi rerum diripuit abundantiam, ut milites suam exinde levarent inopiam. Inde xxiv. subegit municipia circum-

cumposita. Deinde obsedit Groytam & obtinuit auxiliante Adelgoto & Gertrude Marchisa, quæ fuit mater reginæ Richinæ uxoris Lotharii. Adelgotos Magdeburgensis, cum Reynharo Halberstadensi Episcopo & Friderico, Comite Palatino, Wicpero etiam & Ludovico, Nienborch obsecione vallavit. Hinricus autem quidam, dictus cum capite, insidias parabat vagantibus pro pabulo in circuitu. Hunc persecuti in Arnsburch comprehenderunt, & ad Episcopos duxerunt. Quo auditio Nienborch tradiderunt. Imperator coactus pro hujus redemptione relaxavit VVicpertum seniorem, Ludevicum & Burchardum de Misna. VVicpertus ergo dimissus Groytam revertitur. Exinde Litzinch petiit, vique recepit. Idem ab Adelgoto Magdeburgensi Episcopo praefecturam mille clypeis & quingentis talentis præditam in beneficium suscepit. Omnibus ergo suis ei restitutis ad curiam VVormatiæ indictam porrexit, & Imperatori pro suorum recuperatione grates persolvit, & ut Marchia Luzensi ab eo insigniretur, promissis duorum millibus talentorum exoravit & impetravit. Indeque ab Imperatore inter reliquos Principes par habetur, cappa Dalmatica pretiosa ab eodem dotatur, quam Burchardus Episcopus Monasteriensis Imperatori obtulerat. Sicque prosperis succedentibus VVicpertus cum gudio ad propria remeat.

Anno Domini MCXIX. Paschalis Papa obiit, à quo privilegium Bigaugiensi cœnobio obtinuit fundator VVicpertus, Marchio postmodum in Luzirz. Gelasius successor obiit: xix Kalixtus Papa Synodum apud Remensium urbem à CCCL. Episcopis & Abbatibus vocavit.

Anno Domini MCXX. Fulde convocantur Principes super dissensione regni: sed Rex distulit. VVelpho Dux Bavariæ obiit, & Fridericus Palatinus de Saxonia obiit. Antea obiit xix. Adelgatus.

Anno

Anno Domini MCXXII. Hinricus apud Wormaciā per Cardinales duos à Calixto Papa missos Ecclesiæ reconciliatur, & suis. Raynhardus Episcopus Halberstadensis obiit MCXXI II. Otto pro eo constituitur. Tidericus Episcopus Zitiensis occidetur improvise. Richuvinus succedit. Ludevicus Comes fundator Reysbornensis cœnobii factus ibidem monachus, obiit. Hinricus Marchio junior obiit (forte erratur ut sit VVicpertus junior) pro quo Hinricus Rex instituit VVicpertum Divitem, & Hermannum de Wincborg. Sed Albertus & Conradus Comites de Saxonia, adjutorii Lotharii Ducis Saxonum, illis pulsis eorum invadunt loca & dignitates.

VVicpertus Marchio, fundator Bigaugiensis, Anno Domini MCXXIV. obiit XI. Kal. Iunij. Hic invaluerat prædiis & beneficiis in provincia nostra, quæ Suverbia dicitur, (ait auctor hujus) Monarchiam quoque in LUZIÆ ac præfecturam in Magdeborch principalem obtinuerat. Cum enim in villa Halle ubi advocatiæ causas administrabat, pernoctaret, expergefactus ignem accensum pedibus nudis extinxit: seminus inde leatum repetiit. Infirmatus ex hoc, jubens se in suam Groytam reduci, prius Bigaugiam divertit, tanquam asylum suum. Ad breve tempus ibi commoratus, ne fratres plus contristaret desolatos, misit ad Episcopum Magdeburgensem Raggerum, filium sororis suæ, ad Arnoldum Mersburgensem, Richuvinum Czisensem, Codeboldum Misnensem, Episcopos; VVyndolfum etiam Abbatem. Quibus adyenientibus, consilium eorum requisivit de salute animæ suæ. Consuluerunt illi, ut religionis habitum susciperet. Qui promptus obediens, in præsentia eorum cum ditione gladii, tam militaria Omnia quam secularia abdicavit. Sequentidie Bigaugiam alatus, habitum suscepit, professionem fecit. Obedientiam inde servavit integrum, ceteraque monastica, ut nec cibum

nec

nec potum sumeret, nec proprio filio se videndum, sine permissione Abbatis, sineret. Silentio vacabat & animæ suæ indeque obdormivit in Domino Episcopis & aliis exequias ejus peragentibus & sepulturæ tradentibus, inter uxorem & filium in medio Ecclesiæ **Pegaw** sepelitur (*Oportet ergo VVic-persumpræmortuum.*) Successit ejus filius Comes **Hinricus**: sed Comites **Adelbertus** & **Conradus** Marchiam ejus invadunt, quam **Adelbertus** ad tempus tenuit. *Lutharioregante, Hinricus* in ejus gratiam rediens, eam recepit.

Anno Domini mcxxv. Obierunt Rex **Hinricus**, Papa **Calixtus**, Episcopus Czicensis **Richvvinus**, pro quo *Vdo* constituitur, cuius optima fuerunt principia. **Lotarius** Dux Saxonum anno mcxxv i*Rex* eligitur apud Moguntiam, **Otto** quidam, conquestus apud Regem privatum se Ducatu Bohemiæ. Rex vocatum ad se *Vdalricum* tunc Ducem Bohemiæ, filium *Fratislai*, cum non comparuisset, bellum contra eum suscepit, in quo iste *Otto* occubuit. *Vdalricum* Rex in gratiam recepit mcxxvii in *Mersborg* Pentecostes festo, filiumque ejus de sacro fonte levavit. Rex castrum obsidet *Nürnberg* habens secum Ducem & exercitum Bohemorum. Rex inde per *Conradum* fratrem *Friderici* fugatur, inflatus ex hoc nomine sibi regium assumvit. Ideoque *Conradus* excommunicatur à Papa *Honorio*. Sed tandem humiliavit se regi & subdidit. Anno Domini mcxxix. Halberstadienses duo Episcopi eliguntur simul. *Hinricus* de Staden Marchio obijt. *Vdo* Comes de Saxonia occiditur. Papa *Honorius* obijt. 1130. *Hinricus* Comes frater *Ludevici* obijt anno 1131. *Hermannus* de *VVincenburg* per regem custodiæ in *Blankenborg* mancipatur; *VVinciburg* destruitur. Rex in Daciam profectus subdidit rebellem. Synodus apud *Leodium* sub *Innocentio* congregatur; ibi præsente *Lotario* *Otto* Episcopus Halberstadiensis restituitur.

Kk

Ibi

Ibi *Adelbertus* Marchio de Saxonia deponitur, & *Hinricus* filius *Vicperi* pro eo Marchio in *Lusit.* constituitur, qui hue usque ab *Adelberto* exclusus fuerat violenter. *Godehardus* Episcopus Hildensem de terra levatur ab obitu anno Domini 1132. Rex cum *Rickinza* & exercitu mille & quingentorum pergit in *Italianam* ad reducendum illuc *Innocentium* Papam: quod & fecit: benedictionemque imperialem ab eodem in *Roma* suscepit 1133. Vide alibi.

Anno MCXXXIV. Rex in Halberstad Pentecosten celebravit. Ibi *Magnus*, filius *Nicolai* regis Danorum gratiam inventit pœnitens, & coronam regni suscepit ab Imperatore. Sed rediens, cum abusus gratia ingratus, filio patrui *Erico*, cuius fratrem occiderat, bellum indicaret, obsedit eum in *Lundina* cum xx. milibus armatorum. *David* *Erici* sororis filius erumpens civitate cum ccc. armatis turbat exercitum. *Magnus* relinquitur solus in terra prostratus: quem *David* ut judam proditorem occidit. *Nicolaus*, pater *Magni*, fugit, sed perimitur dolose. &c. Imperator *Sueviam* ingreditur contra *Fridericum* & *Conradum*. *Ulma* evertitur, & tenta clade Suevia opprimitur, ut nunquam post taliter.

Anno MCXXXV. *Fridericus* gratiam Cæsaris impetrat. Imperator curiam apud *Mersborg*, habuit, ubi ex præcepto Dux Polonorum affuit, qui nunquam antea ad alicujus Imperatorum curiam venire voluerat, nec preceibus nec minis. Affuit & Dux Boëmorum *Ulricus* ibi Polono Duci per *Lotarium* conciliatus. Advenerant & à *Græcia* missi Dux & Episcopus, cum legatis Ducis *Venetiæ* conquerentes contra *Ruggerum* Comitem *Siciliæ*, eo quod Græcis abstulisset *Africam* paganis auxiliantibus: *Venetiam* spoliasset: de imperio Romano totam *Apuliam* & *Calabriam* subtraxisset. &c. Affuerunt Regis *Hungarie* nuntii obedientes &c. Curiam iterum habet Cæsar in *Mulhusen* circa Michaelis festum. Ibi

Contra-

Conradus Dux in gratiam suscipitur, cumque restituisset omnia, in pace dimittitur. *Hinricus* Marchio in *Lusitz* est Praefectus Magdeburgensis.

Anno Domini MCXXXVI. Lapis magnus, ut caput hominis, juxta *Oltensleiben* cecidit de nubibus, abbatiam quæ ibidem custoditur a fratribus. Imperatore in *Quedelingborg* existente plura prodigia visa sunt in cœlo: crux rubea de cœlo descendisse in aëre pependisse & reascendere. *Lupoldus* Marchio in venatione occiditur. Imperator secundo in Italiam profectus, *Apuliam* restituit sedi Apostolicæ. *Bruno* Coloniensis obit: sepelitur apud *Barum* Apuliæ. De istis plenius scribi antea ex gestis *Lotarij Cæsar*, ubi habetur *Chronica Sclavica*. Anno Domini 1137. *Maguntinus* Episcopus *Adelbertus* obiit, & *Adelbertus* alter successit patruelis ejus. Imperator de Italia revertitur, sed in via obit: cuius corpus a *Rickenza* in *Lutter* sepelitur. *Sigifridus* Comes de *Wallebecke* sagitta percussus interiit in expeditione *Lotharij* superius.

Conradus frater *Friderici* Ducis Suevorum in regem eligitur post *Lotharium* MCXXXIIX. Fuit nepos *Hinrici* quarti ex sorore, vir bonus. Passagium fecit 1147 cum cruce signatis contra Saracenos circiter LX. millia, Imperavit annis quindecim: amicus S. Bernhardi. Anno Domini 1139 obiit *Hinricus* Dux Bavarorum & Saxonum, qui *Catulus* dicitur, reliquit filium, *Hinricum* scilicet Leonem. Discordia inde oritur pro ducatu Saxonie, quem Cæsar dedit *Adelberto* Marchioni. Saxones defendebant puerο ducatum. Anno 1140. Obierunt *Otto* Bambergensis Episcopus, *Godfridus* Dux Lo- vaniæ, *Ludevicus* Comes provincialis, *Ohricus* Dux Bohemorum & *V Vilhelmus* Comes Palatinus. Cæsar habet curiam *Vormatiæ*; ibi *Ludevicus* adhuc puer Provincialis efficitur. Castra destruuntur *Anahalt*/*Groningen* *Gebeli*.

30. Wittello. Imperatrix *Ricinza* obiit, & *Albertus Episcopus Maguntinus*. Cui succedit *Marcolfus Ascaniensis Præpositus*, qui cito moriens *Hinricum* habuit successorem. *Conradus Episcopus Magdeburgensis* obiit: *Fridericus* succedit. *Gerdrudis* Ducissa obiit, 1142. Anno 1148 *Vad Czicensis Episcopus* ab Ierosolymis rediens naufragio periit; pro quo *VVichmannus Conradi Marchionis* sororis filius sequitur. Pomeranorum princeps *Rodibernus* fidem suscipit.

Anno MCXLIX. Imperator revertitur à Ierusalem. *Bucco VVormatiensis Episcopus* obit. Anno sequenti 1150. Dominus *VWyndolfus Abbas Pigaugiensis*, peractis in regimine annis quinquaginta & amplius, multo senio & laboribus attritus, sponte se abbatia abdicavit, habitu consilio *Reynhardi Episcopi Mersburgensis & Adelberti, Abbatis de Porsa, & Gerungi Abbatis de Rosovv*, & aliorum, Inde destinatur in cellam *Stolen*, cum iis qui ei subministarent. Obiit LVI.

Hinricus ejusdem Ecclesiae nobilis juvenis successit. *VWyndolfo*; qui in principio multis adversitatibus pressus, anno scilicet Domini 1150. Postea debile principium melior fortuna secuta est. Hic contemtor honoris, quamvis ab omnibus amaretur, & rebus affueret omnibus, tertio tamen conabatur deserere. Abbatis officium, filiosque suos fratres, licet reclamantes & flentes, precibusque ipsum retinentes relinquere. Sed tandem detineri non potuit: sed anno ordinationis sua XVI. Domini autem 1168, cum magno suorum dolore sanus & juvenis, nullo consulente, spiritus tamen impetu magis quam carnis ductus, Abbatiam resignavit. Obiit LXX.

Anno MCL, obierunt *Arnoldus Coloniensis Archiepiscopus*. *Arnoldus Cancellarius* successit. Obiit *VVerherus Monasteriensis*. *Fridericus* substitutus. *Ludevicius de VVipera* obiit. 1152 *Lamberus* obiit. *Hermannus de VVincen-borch*

borch cum Luchardi conjuge insidiis suorum in domo propria occiditur III. Kal. Febr. *Conradus* Imperator obiit, & *Fridericus* filius fratris ejus eligitur: & *Fridericus* Magdeburgensis Episcopus obit, *VVichmannus* succedit.

Anno MCLIII. *Fridericus* Rex in Saxoniam venit. *Hinricus* Maguntinus Episcopus deponitur à legatis Papæ, cui succedit *Arnoldus*. *Hinrico* Mindensi deposito successit *VVerbanus*. *Bernhardus* Hildesheimensis Episcopus relaxatur & moritur: *Bruno* succedit. Papa *Eugenius* obit; *Anastasius* succedit. *Anastasius* obiit 1154, *Adrianus* successit; à quo *Fridericus* imperiali benedictione suscepta à Romanis evalit. *Sueno* Danorum rex fugatur: cuius regnum occupant nepotes ejus *Knutus* & *VVoltmarus*.

Anno MCLVII obit *Arnoldus* Coloniensis. *Fridericus* sequitur: Dux *Hinricus* Frisiā hostiliter ingreditur. Ducatum Bojariæ à *Friderico* Ratisponæ posito obtinuit. *Hinricus* antecessor marchionatum in *Osterich* obtinuit. *Conradus* Marchio obit, conversus in Monte sereno, cuius fundator ipse fuit S. Petri. *VWylboldus* Abbas Pigaugiensis obiit. Dux *Hinricus Suenonem* in regnum Daciae reduxit. Anno 1157 *Knutus* Rex à Suenone interimitur, & *Fridericus Cæsar* Poloniā hostiliter ingreditur. *Voldemarus* congressus *Suenonem* interficit. Anno 58. *Villboldus* Corbejæ Abbas obit in Græcia. *Reinoldus* obiit Coloniensis Archiepiscopus mortuo *Friderico*. Anno 59. *Adrianus* Papa obit. *Henricus* Dux *Leo* instituit in Sclavorum regione Episcopatus *Luybeg*, *Suurin*, *Razeburch*, *Rudenberch*. Monasterium Pigaugense crematur

Anno MCLX. *Arnoldus* Maguntinus à suis civibus occiditur. *Hinricus* Leo vassat terram Slavorum. Depositus *Otric* Episcopum Halberstadensem auxilio Cardinalis ex parte *Victoris* Papæ: cuius electioni Episcopi consentire nunquam voluit. *Gero* substituitur Anti-episcopus Halberstadiensis.

densis. Anno 61. *Brunoni* Hildeshemensi successit *Hermannus*. Anno 62. guerra inter *Henricum Leonem* oritur & principes *Saxoniae*, in periculum *Saxoniae* annis xv. *Radeboro* abbas *Pigaugiensis* *Hinrico* absoluto substituit anno Domini 1169. *V Valdemarus Rex Danorum* *Rugianos* ad Christi fidem coëgit: sed Doctorum defectu relapsi sunt. *Hinricus* filius Imperatoris quinquennis in regem eligitur in *Babenberg*, *Christiano Moguntino* proloquente, MCLXX *Adelbertus Marchio* obiit. Dux *Hinrichus* mare transiit.

Anno MCLXXII. rex Bohemiæ per *Fridericum* deponitur *Zibislao* datur. Obiit *Ludevicius Episcopus Monasteriensis*: *Hermannus de VVincinburg* successit. Obiit *Brandenburgensis Episcopus VVillimarus*; succedit *Sifridus* filius *Marchionis Adelberti*. Anno 1177. reconciliantur Papa *Alexander* & Imperator. *Christianus Moguntinus* ob petitionem Imperatoris confirmatur à Papa, cæteris dejectis: *Conradum* inde ejectum constituit in Episcopum Saltzburgensem. *Olicum* etiam *Halberstaden* Episcopum restituit, *Geronem* removit. Dux *Hinrichus Leo & Otto Marchio* *Dimin* capiunt. Inter *Hinrichum* & *Olicum* lis oritur.

Anno MCLXXVII. *Alexander* Papa duce *Christiano Moguntino* Rœmæ honorifice restituitur in quadragesima. Legatos Cæsarum cum muneribus Paparemisit, & ipsi Imperatori xeniam misit. *Philippus Colonensis Episcopus* usque ad VVeseram omnia vastat quæ *Hinrici Ducis* sunt, nec Ecclesiis parcens. *VVichmannus Magdeburgensis* & *Everhardus Mersburgensis* obviā amice venientes eos cohibent. *Olicus Halberstaden* auxilio *Ottonis Marchionis de Misna* iuxta *Boscofesheym* contra Ducem aciem instruxit: sed *VVichmannus* eos sedavit. Vrbs tamen combusta fuit; iterum reædificari cœpta. Comes interim *Palatinus de Sommerskenborg* cum militibus Ducis supervenit: contra illos Comes de *Anhalt* *Bernardus* irruit,

it, &c. Signifer Ducis Palatinus fugiens alijs fugæ causam dedit. Ex militibus Ducis plus quam ecce. capti sunt: quidam in palude submersi.

Anno MCLXXIX. Imperator VVormatiæ filios suos hæreditate propria & aliorum beneficiis ditavit. Alexander Papa Romæ concilium habuit generale cum tribus patriarchis, prælatisque usque mille, post pascha. Pace indicta singulos remisit. Imperator Magdeborg curiam tenet festo Baptistæ cum Imperatrice Beatrix & filio coronatis. Postea in Nürburg. Sed Dux Hinricus nec hic nec ibi citatus comparuit. Tertiam in Wyne castello Hinrico indixit: cumque non venisset Leo, contra eum expeditio indicta est. Olricus Episcopus Halberstadensis reversus, & honorifice à clero & populo suscepitus: Geronis ordinata cassavit. Castrum Horneborch ædificat. Sed Imperatore abeunte Dux Leo intrat Halberstadt, cremans omnia. Ecclesiæ etiam SS. Stephani, Mariæ, Pauli & Johannis ignis voravit. Mille homines, tres Canonici presbyteri &c. qui in sacra loca fuderunt, occisi, spoliati vel capti sunt. Episcopus cum suo Rumaro captus abducitur. Vx unum abiit: duo sequuntur. VVichmannus Episcopus castrum Ducis Haldensleve obsedit: ad cuius auxilium non tantum nostri principes, sed Episcopus Coloniensis cum duobus Ducibus & octo Comitibus, IIII. milia armati, ad destructionem illius castri convenerunt. Sed heu! ad ultimam desolationem totius Saxoniae Cœnobium Haldensleve vastatur. Orta inde discordia in exercitu discesserunt vastantes in via obvenientia. Dux illis dicens supervenit, circa Bodam fluvium, omnia comburens & vastans, Calve curiam Episcopi exussit.

Anno MCLXXX. Imperator Vlma nativitatem Domini peregit. Olricus & sui capti relaxantur. Condito tamen,

quam

fecit Episcopus captus cum Duce à Papa cassatur & Cæsare.
 Iterum *Hinricus* curiam in *Wirsenburgh* tenet: *Hinricus*
 non venit. Reus ergo majestatis adjudicatur, omnisque
 hæreditas, quam ab Imperatore vel Episcopis tenuit Dux,
 eidem adjudicatur. Imperator inde *Ingelenheim* curiam
 tenet in quadragesima, præsentibus Legatis Papæ duobus
 Cardinalibus. Ibi *Sifridus* transfertur ab episcopatu Bran-
 denburgensi ad Bremensem. *Bernhardus* Comiti, fratri Epi-
 scopi ducatus *Saxoniæ* ex omnium sententia adjudicatur
 circa orientalem plagam fluminis *Vesera*. Ducatum vero ad
 occidentalem plagam in *Westfalia* Episcopus *Colonensis*
 obtinuit. *Lodowicus* Comes provincialis efficitur loco
Aelberti de Sommeriskborch, qui sine hærede obiit. Ex-
 peditio contra Ducem *Hinricum* indicitur. Post Pascha
 Dux *Goslarie* folles &c. eusdem civitatis in Cæsaris injuriam
 evertit, civibus annonam inferri prohibuit. *Northusen*
 concremavit: ibi etiam monasterium *Sanctimonialium* ex-
 sumum est. Cui occurunt *Lutuvicus* & *Bernhardus*; sed capti
 sunt *Lutuvicus* & *Hermannus*; *Bernhardus* fugatus. Dux fugi-
 entes Thuringos usque in *Molhusen* persecutus est, om-
 nia devastans. Imperator tenet curiam *Ratispone*, festo Bap-
 tistæ. Ibi *Hinricus* Leo privatur Ducatu *Bavariae*. Castrum
 Ducis *Lichtenberg* capitur. *Olicus* Halberstadensis Episco-
 pus obiit: *Tidericus* successit. Imperator apud *Werle* omnes
 fautores Ducis ab eo discedere mandat, & nisi ad gratiam
 Imperatoris ante Martini redeant, ipsi & filii eorum jure hæ-
 reditario adjudicarentur. *Haizborg* & *Bischofchen* con-
 struxit Imperator ad oppressionem Ducis: venient que *Al-
 denburg* adjudicavit ducatum *Bavariae* *Ottoni* ante *Palatino-*
de Wicilingesbach. Vrbes Ducis traduntur & Cæsari,
Heimenburg *Lawenburg* *Regenstein* &c. Dux obsedit
Sigheberch urbem *Adolfi Comitis*, doloque cepit con-
 tra

tra juramentum. Imperatori traduntur Goslariæ posito,
Hartesberg / Scopenberc / Sciltberc urbes Ducis e-
gregiæ: multique nobiles prius Ducis fautores, tradiderunt
se Imperatori; scilicet Comites de **Walentath / de Scare-**
feld, de Hilsfeld; & in gratiam suscipiuntur. **Razamarus**, Prin-
ceps Sclavorum subito interiit.

Anno Domini MCLXXXI. obiit **Radeboro** Pigaugiensis
Abbas: cui successit **Ekelinus Mirabilis** prior ibidem. **VVic-**
mannus Magdeburgensis iterum obsedit **Haldesleve** ca-
strum Ducis mirabili arte opprimens: & tandem cepit & Mag-
deburgensibus traditum destruxit. **Thidericus Episcopus Hal-**
berstadensis obsedit **Blankenborch** in quadragesima: quæ
sola manserat Ducis fidem servans **Leoni**. **Coloniensis Philip-**
pus destinatur ab Imperatore juxta **Brunswyk** ne qua fieret
excursio à militibus Ducis. Imperator **Hartwig**, perrexit.
Hinricus Dux in Ertineborg cognito adventu Cæsar, de-
stitutus à suis, incendit castrum, & navigio evasit. Omnes
urbes ejus Imperatori panduntur. Ducissa quæ in **Lüne-**
borg remanserat, & eandem urbem dotem suam esse afferuit,
eam sibi annuente Imperatore libenter conservat. Impera-
tor movit exercitum in **Lübek**/occidente illi in pace rege
Danorum & Ducibus Slavorum: Omniaque obtinuit cele-
riter quæ in illis partibus Ducis fuerant, & victor rediit.

Anno Domini MCLXXXII. Omnes principes regni Teu-
tonici pacem se servaruros jurabant. **Hinricus Dux de Bruns-**
wyk, qui **Leo** vocabatur, sicut juraverat egressus Saxonia
ad locerum suum regem Angliæ divertit. Hic, dum abesset
Cæsar, intravit Thuringiam, cremavitque **Molhusen** &
Northusen. **Langravius Thuringiæ Ludovicus**, & frater ejus
Hermannus, cum cæteris, quos Imperator Goslariæ relique-
rat, bello inito contra Ducem, vieti sunt & capti. Audiens
hoc **Fridericus Imperator**, grandi exercitu terram Ducis fun-

ditus vastat, cremat. Lübeck oppugnat civitatem. Deinde Dux gratiam Imperatoris promeruit. Inde secura est curia, qua major nunquam fuit, in Thuringia. De isto *Hinrico Leone*, Duce Brunsvicensi vide in Chronica Sclavica & in Teutonica. Multa fecit bona: multa mala.

Anno Domini MCLXXXIII, obiit *Ekelinus* Abbas Pigauiensis, *Rudolfus* successit. Anno 1184. obiit *Adelheidis* Abbatisa in *Gandersem* & *Quedelingborg*: *Agnes* soror *Ottonis Marchionis de Misna*, de *Gerflad* sumta eligitur in locum ejus. Imperator Moguntiae Pentecosten celebravit cum regina & cunctis principibus. Duos ibi filios suos gladio accinxit. Ibi Dux *Hinricus* nullam gratiam impetravit.

Anno MCLXXXV. Abbas *Rudolfus* Pigauiensis obiit: successit Dominus *Sifridus*. Anno 86. translatio S. Ottonis facta est, in qua Abbas Sifridus interfuit, & inde reliquias S. Ottonis attulit, eique Ecclesiam construxit. Discordia inter ipsum & Episcopum Mersburgensem orta est, qui ecclesiam sibi subjectam affirmabat. Abbas ad Apostolicam sedem appellabat. &c. Anno 87. obiit *Vdo* Nüenburgensis Episcopus: *Beroldus* succedit. Imperatrix obit. Schisma oritur inter Papam & Cæsarem. *Ierusalem* capitur à Saracenis, & Christianorum ultra quinquaginta millia pugnatorum occisa. Ierusalem autem superna à suis hic civibus occisis pie credentibus possessa est.

Anno Domini MCLXXXVII. Consecratum est monasterium (*Puto Pigauv*) à *Hugone* Cardinali Hostiensi. Interim Episcope & Abbatे litigantibus, Abbas ad curiam accedens, quædam privilegia *Paschalis* mutari per *Cælestinum* nunc Papam obtinuit; & ecclesiam S. Laurentii, in qua jus Episcopus exercuit, Papa exemit ab omni jure Episcopi. Sit autem Abbatis & monasterii, nec contra eorum voluntatem Episcopus juris quippiam exerceat. Ecclesia etiam S. Ottonis exempta

exemta fuit ab omni jurisdictione episcopali. *Vrbanus* obit
Gregorius obit 88. *Clemens* mandat ulcisci Ierusalem.

Anno MCLXXXIX. Imperatore Nurenberch existente, nisi ad eum legati à rege Græcorum, à Soldano, & rege Arabum. Sed dolus patuit subinde. *Otto* Misnensis Marchio à filio suo *Adelberto* capitur. Hic erat filius *Conradi* Marchionis de *VVittin* & post de *Misna* & *Luzane*: fundatoris *Montisferenii*, monasterii S. Petri. Postea relaxatus: cum compositio pacis sibi non placeret, bellum filio indixit. Hinc rapinæ & incendia. Oppida *Jsenberg* / *Libitz* & alia læsa. Interim Dux Bohemiæ *Otto* nomine, quide *Mererii* transpositus fuerat, *Misnam* venit, depopulatur regionem; thesaurum Marchionis ultra xxx. millia marcarum tulit, & rogatus abcessit. *Henricus* rex curiam habet in *Wirsborg*. Ibi *Otto* & filiusejus reconciliati sunt post damna plurima. Idem *Henricus* filius Cæsar is curiam in *Mersburg* habuit. Ibi expeditio indicitur contra *Hinricum* Ducem Leonem, & contra *Brunswik*, pro querimonia *Bernhardi* Ducis. Convenerunt in Saxonia prope *Hornebog* / omnia circa *Brunswik* devastabant iterum conventuri.

Anno Domini MCLXXXX. Imperator Fridericus in Græcia fuit. *Henricus* filius ejus à Cælestino coronatur. Tertio anno regnum Sicilia cepit; Neapolin obsedit, &c. Regnum Apuliæ sibi subjugat *Hinricus* anno 94. *Albertus* Misnensis obit. Cælestinus Papa obit, 96. *Innocentius* tertius succedit. Anno 1198. *Tidericus* Marchio Misnensis, avus *Diderici* ultimi, reversus de Ierusalem, recuperat hæreditatem paternam adiutorio socii, & possedit ipsam annis xvii. Dissensio orta inter Electores: una pars elegit *Ortonem* filium *Henrici Leonis*: alia pars *Philippum*. Per ix. annos fit de regno contentio. *Philippe*, quia Dux, Suevia favebat. Sed Papæ displicuit,

Ll 2

quia

quia *Hinricus* frater contra Ecclesiam fuerat. *Ottoni* favebat
Innocentius; & ipsum coronari fecit *Agrisgrani* in regem Al-
maniae, etiam *Philippo* renitente; quem etiam excommuni-
cavit Papa. Anno Domini 1209 Otto fuit coronatus Romæ à
Papa in basilica Petri. Sed quia intrarat *Apuliam*, auferens
regnum *Sicilie* *Friderico*, Papa excommunicat Ottонem.
Anno Domini MCCXII. *Fridericus* eligitur contra Ottонem Cæ-
sar. Qui Röman veniens ab *Innocentio* & populo hono-
rifice est suscepitus. Dein in Almaniam veniens
contra Ottонem triumphat.

**

EVNDA-